

[Anne Grete Holmsgård]

kan offentliggøres? Det er der jo ikke noget i vejen for. Når man kan gøre det på det ene område, socialområdet, kan man vel også gøre det på det andet. Eller er det meningen, at man bare skal sidde fromt i al fremtid og sige amen til, at en domstol nu har truffet denne afgørelse, og at det var beklageligt, for vi mener egentlig noget andet, men det kan vi bare ikke gøre noget ved? Når man kan gøre det på socialområdet, kan man vel også gøre det på erhvervsområdet, og så kan man vel i det mindste som et minimum, når man postulerer, at man ønsker oplysningerne frem, fremsætte et forslag om, at man ønsker præciseret i lovgivningen, at disse typer oplysninger kan offentliggøres.

(Kort bemærkning).

Janne Normann (RV):

Det, jeg har prøvet at fortælle fru Anne Grete Holmsgård, er, at dette er en storm i et glas vand, fordi vi diskuterer en offentliggørelse af en rapport, som uformelt allerede er offentliggjort; derfor er det en ligegyldig detalje med den offentliggørelse. Det, det drejer sig om, er lovændringen, og den får vi igenem.

Formanden:

Kort bemærkning til fru Anne Grete Holmsgård. Det er nr. 11.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Av, holder du tal på dem?

Formanden:

Ja.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Så kan man ligefrem lave en konkurrence.

Jeg tror, jeg har prøvet at forklare fru Janne Normann før, hvorfor det ikke er ligegyldigt, om denne redegørelse bliver offentliggjort, uanset at alle oplysningerne har været fremme i Børsen, i Jyllands-Posten, i Aktuelt, i Information, i Politiken, i TV-Avisen og i Radioavisen. Det er ikke ligegyldigt, for en beslutning som den, vi snakker om her, vil selvfølgelig have en præcedensskabende effekt for det arbejde, der bliver lavet fremover, og netop af den årsag er det ikke ligegyldigt. Hvis man lader denne beslutning

passere, er det klart, at monopolankenævnet fremover, hvis og når det bliver rekursinstans, kan sige: ja men vi har et fortillfælde, hvor det viste sig, at vi kunne fjerne den slags oplysninger, og så kan vi selvfølgelig også fra monopolankenævnets side fjerne dem nu. Det vil betyde, at der opbygges en eller anden type selvinsur i monopoldirektoratet, sådan at man langsomt får udhulet den redegørelsesvirksomhed, som de radikale oven i købet var med til at få stablet på benene i 1979.

Glistrup (FP):

Til fru Janne Normanns orientering skal jeg oplyse, at en minister ikke er nogen domstol. Når loven, som i dette tilfælde, indsætter en minister til at have afgørelsen, er det netop, fordi han har et ansvar over for folketinget, og så er grunden ganske klart den, at så er folketinget appellinstans i forhold til ministeren. Derfor er det simpelt hen grundlaget i det danske parlamentariske system, hvis væsentlige opbygger hedder Viggo Hørup, at når ministeren har skønnet, må derefter folketingets flertal sige, om man synes, ministeren har skønnet rigtigt eller forkert. Der er ikke tale om nogen som helst domstolsafgørelse.

Men i anledning af, at fru Janne Normann nu så mange gange her i løbet af dagen i dag har sagt noget om, at hun regner med, at nu kommer der en hurtig lovgennemførelse, som går ud på, at man flytter kompetencen fra ministeren til monopolankenævnet, ligesom ministeren også har sagt ganske klart og tydeligt, at en forudsætning for den dagsorden, som er foreslået fra ministerens partis side, er, at der gennemføres en sådan ordning hurtigt, vil jeg oplyse, at det spørgsmål har tre gange efter påske været drøftet i fremskridtspartiets folketingsgruppe, og der er enighed mellem alle 15 om, at vi stemmer imod et sådant forslag. Jeg ved derfor ikke, hvorfor fru Janne Normann drømmer om at få sit flertal for denne lovændring, der skal flytte kompetencen fra ministeren til monopolankenævnet. Det er rene luftslotte og papirregimenter, fru Janne Normann opererer med, når hun tror, at der i dette folketing skulle være et flertal for at flytte denne kompetence, for efter de udtalelser, vi har hørt i dag, bl.a. fra fru Tove Lindbo Larsens side, kan jeg bestemt ikke tro, at